

Teater med dybde og kant for børn og deres voksne – hvad vil det sige, og hvordan kan man forberede sig på det?

Teatret Zeppelins forestillinger tager store og ofte filosofiske emner op på måder, der planter frø til videre tanker. Det er ikke sikkert og ikke nødvendigt, at man lige forstår det hele i dybden, der hvor man er lige nu i livet. Men vi tror på, at det er ok at tale op til børn, så længe de kan genkende noget fra deres egen virkelighed i fortællingerne. Livet indeholder gode stunder, og det indeholder svære stunder. I Teatret Zeppelins forestillinger skærmes man ikke for det mørke, men man kan være sikker på, at forestillingerne altid også indeholder lys, og at de afsluttes med håb og positiv fremadrettethed.

Teater virker anderledes end film. Det er mere nærværende og kan opleves mere intenst med flere sanser. Derfor kan det være en god idé at forberede sig på oplevelsen.

Hvad er 'Drengen der fik en hunds hjerte' for en fortælling?

'Drengen der fik en hunds hjerte' er et eventyr. Forestillingen er baseret frit på forfatter Louis Jensens roman af samme navn. Louis Jensen har selv betegnet eventyret som en art moderne udgave af Snedronningen, som de fleste nok kender. Handlingen starter på en drengs værelse. Drengen er alene og trist. Hans familie er under forandring, fordi mor og far er flyttet fra hinanden, og hans søster er ikke længere sammen med ham. Sorg er en naturlig del af livet, og alle mennesker går igennem en sorgproces for at bearbejde traumat og komme oven på igen. I forestillingen tager Drengen på en rejse ud for at finde sit hjerte, som han har mistet. Det er sådan sorgen føles for ham. Og her kommer eventyrlaget: hans hjerte er blevet stjålet og forbyttet, og rejsen frem for at finde sit eget hjerte igen går gennem et forunderligt snelandskab, der gemmer på overraskelser, mystik, erkendelser, ting og sager og møder. Eventyrlaget bringer for publikum en vis "sikkerhedsafstand" til familietragedien. Drengens (udviklings)rejse ender godt – og Drengen falder på plads i sin nye livssituation, med sit eget hjerte i behold.

Hvad børn lægger mærke til, og hvorfor de ikke "ser" og oplever det samme som voksne

Handlingen i 'Drengen der fik en hunds hjerte' har det med at påvirke voksne og måske minde dem om nu heledede sår fra barndommen eller voksenlivet. Det er vigtigt at huske på, at børn ikke på samme måde trækker tråde tilbage til traumer eller gemte/glemte minder, som voksne gør. Børn er, blandt andet i kraft af deres spæde livserfaring, på et andet forståelsesniveau end voksne og er langt mere umiddelbare i deres måde at forholde sig til det, de bliver præsenteret for. Om man bryder sig om det eller ej, så kan børn ikke genkende til den virkelighed, der udspiller sig for drengen. I dag ender 51 % af alle giftermål i skilsmisse. Det er vigtigt at kunne tale med børn om det – fordi en skilsmisse påvirker børn. Nogle er selv skilsmissebørn og har glæde af ikke at føle sig alene i det og at føle sig støttet og forstået. Andre børn har gavn af at lære, at det sker for andre børn – deres kammerater omkring dem. Børnepublikummet forholder sig som oftest konstaterende til det, de ser på scenen, og medfølelsen kan få frit spil til gavn for udviklingen af deres empatiske evner.

Som voksen skal man passe på med at komme til at lægge sit "voksensyn" ned over teateroplevelsen og antage, at børn synes eller føler det samme som én selv, for børn har ikke de samme referencerammer, som voksne har. På teatret oplever vi, at børnenes genkendelse af dem selv eller emnet i fortællingen ikke gør dem bange eller kede af det, men derimod stærkt interesserede og aktive i karakterernes og deres egne reaktioner. De tager stilling og parti. En del voksne græder, men det gør børnene ofte ikke. De bliver siddende til sidste ord er sagt.

Alvorlige eksistentielle spørgsmål er ikke det samme som konkret uhygge

Vi har på Teatret Zeppelin spillet forestillinger som fx Brødrene Løvehjerte, hvor vi indimellem oplevede, at en eller flere elever ville forlade teaterrummet. De synes, at ildebranden eller dragen var skræmmende. Men ikke dødens nærvær. Børn er ikke "for små" til at forstå og rumme de store eksistentielle livsspørgsmål; de er bange for det konkrete, det larmende og umiddelbart skræmmende i fx en ildebrand. I

Brødrene Løvehjerte var der også en begravelse. Den er aldrig blevet nævnt som noget, der skræmmer. En begravelse er stille og rolig og uden støjende effekter.

I 'Drengen der fik en hunds hjerte' er der meget lidt skræmmende støj og konkrete uhyggeligheder. Det alvorlige er på et andet plan, som rammer børn og voksne meget forskelligt. Men som er vigtigt for både børn og voksne.

Historier er vigtige for mennesker, og vi kan 100 % stå inde for måden, vi fortæller vores på

Vi har over 40 års erfaring med at lave teater til målgruppen og har lavet talrige forestillinger til børn. Vi ved en hel del om, hvad vi kan og ikke kan overfor målgruppen. Og den knowhow læner vi os altid opad, når vi laver en teaterforestilling. Vi leverer altid temaerne i børnehøjde.

Mange klassiske børnehistorier er faktisk ret barske. Tænk bare på eventyret 'Hans og Grete', og hvordan den handler om børn, der bliver taget til fange og ender med at skubbe et andet menneske ind i en stor ovn. Vi tænker sjældent over, at det skulle være "for meget" for børn med den slags gamle historier. Børn kan godt skelne historier fra virkelighed. Det er ikke det samme som, at de ikke kan blive berørt af temaet eller historien, men det er jo det magiske ved at være menneske: vi lever for og lærer af historier. Vi bruger dem som pejlemærker for adfærd, og vi bliver klogere på omverdenen og hinanden via historier.

Tips til ting man kan sige og gøre inden teaterbesøget

Inden man tager i teatret, kan det være en god idé at forberede børnene på, hvad de skal se: en forestilling med levende skuespillere på en scene, som spiller nogle roller. Lidt ligesom når man leger. Rollerne, de spiller, er som en dreng, en hund, en pige og en kvinde. Skuespillet foregår i en mørk teatersal, som bliver lyst op af forskellige lamper i forskellige farver. Der er scener, hvor skuespillerne spiller, at de er uvenner eller kede af det; der er scener, hvor de spiller, at de fantaserer og tænker; og der er scener, hvor de spiller, at de er glade.

På vores hjemmeside kan man se forskellige billeder af forestillingen, og det kan være en god idé at kigge på dem sammen, inden I tager af sted. [Klik her for at se billeder.](#)

Under og efter forestillingen

Reaktioner er børns måde at fortolke det, de ser. Så grin, gys og små udbrud er helt naturlige og tilladte. Det kan som voksen være en god idé ikke at kommentere forestillingen undervejs, men bare lade børnene få det ud af forestillingen, som de kan, der hvor de nu er. Bagefter kan man snakke om det ved f.eks. at starte med bare at spørge "hvad synes du/I om forestillingen?" – og igennem samtale finde frem til at tale om det, som børnene særligt har hæftet sig ved, uden at "lede" dem mod det, man selv har lagt mærke til.

Tag hjemmefra i god tid, så der kommer god ro på

Husk at komme i fin tid, inden forestillingen starter. Det er med til at give den nødvendige ro, som er kilden til et trygt møde med teatret og et behageligt møde med det specielle rum, som en teatersal er.

På et teater bestræber man sig altid på at starte forestillingen på præcis det tidspunkt, der er angivet på billetten. Ankommer man efter en forestilling er gået i gang, så kan det være, at man ikke bliver lukket ind. Hvorfor det er sådan på et teater, kan du læse mere om ved at [klikke her](#).

Mere info og flere tips til forberedelse til teateroplevelser med børn

Læs mere om generel forberedelse til teater for børn i artiklen 'Ikke bange!' ved at [klikke her](#).

Er du skolelærer, så kan du downloade undervisningsmateriale til forestillingen. Materialet indeholder opgaver til både før og efter teateroplevelsen inden for flere forskellige fag – find det ved at [klikke her](#).

Har du spørgsmål, er du velkommen til at skrive til os på billet@zeppelin.dk eller ringe på hverdage mellem kl. 9-14 på tlf. 33220478.